



Պարույր Սևակ

Անվերնագիր 33

Նորից երգում, մորմոքում է
Աստվածային Կոմիտասը,
Կախարդում է ու մոգում է
Աստվածային Կոմիտասը...
Ամենամե՛ծ դու նահատակ,
Ամենահա՛յր, ամենահա՛յ,
Գինու կարասն՝ ուրիշներին,
Մեզ հերիք է քո մի թասը...

18.III.1956թ.

Մոսկվա